

ΕΤΟΣ 71ον

16 'Ιουλίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3659)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ

Στήν διάρκεια του ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους τρεῖς φορές ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τήν μνήμη τῶν θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὅποιοι συμμετεῖχαν σέ Οἰκουμενικές Συνόδους. Τήν ἐβδόμη Κυριακή μετά τό Πάσχα, μία Κυριακή μέσα στόν μήνα Ὀκτώβριο καί κατά τήν σημερινή Κυριακή, ὅπου τιμοῦμε ἰδιαίτερως τούς Πατέρες, οἱ ὅποιοι συνεκρότησαν στήν Χαλκηδόνα (παραθαλάσσια πόλη τῆς Βιθυνίας στήν Μικρά Ἀσία), τό ἔτος 451, τήν Δ' Οἰκουμενική Σύνοδο ἐναντίον τῶν μονοφυσιτῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Σύνοδος διατύπωσε τήν ὀρθόδοξη πίστη καί ἐμπειρία γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Σύμφωνα μέ αὐτήν, ὁ Χριστός εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος Ἄνθρωπος. Ἐχει δύο φύσεις, τήν θεία καί τήν ἀνθρώπινη, οἱ ὁποῖες ἐνώθηκαν ἀτρέπτως καί ἀσυγχύτως, στό πρόσωπο, τήν ὑπόστασή Του. Ὡσαύτως, ἔχει δύο θελήσεις καί δύο ἐνέργειες πού ὑποτάσσονται οἰκειοθελῶς στήν θεία θέληση καί ἐνέργεια.

Ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων

Γιά νά ἐννοήσουμε τήν οὐσία τῆς αἱρέσεως ὑπενθυμίζουμε ὅτι γιά τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα ἀλήθεια καί ζωή εἶναι ἀχώριστες πραγματικότητες· ἡ μία προϋποθέτει τήν ἄλλη. Ἀλήθεια καί ζωή πρώτιστα εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς εἶπε: «Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰωάν. 14,6). Αἵρεση σημαίνει νά πάρεις ἕνα μέρος τῆς ἀληθείας καί νά τό βάλεις στήν θέση τοῦ ὅλου. Ὅμως αὐτή ἡ ἐνέργεια συνιστᾷ διαστροφή καί ἀλλοίωση τῆς ἀληθείας καί ἀπώλεια τῆς ζωῆς.

Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας περί τοῦ Χριστοῦ συνδέεται ἄρρηκτα μέ τόν λόγο περί τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπί παραδείγματι, ἄν ὁ Χριστός εἶναι μόνο τέλειος Θεός καί δέν προσέλαβε πραγματικά τήν ἀνθρώπινη

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Αποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ.

Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίτασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

φύση, τότε ὁ ἄνθρωπος δὲν σώζεται· καθότι τὸ «ἀπρόσληπτον» μένει «ἀθεράπευτον», ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἄν ὁ Χριστὸς εἶναι μόνο ἄνθρωπος, ὅσο τέλειος καὶ ἰδανικός κι ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ νά σώσει τὸν ἄνθρωπο, γιατί αὐτό εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Στό πρόσωπο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ ἀληθινοῦ Ἀνθρώπου, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχουμε τὴν ἀληθινὴ ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεό, τοῦ κτιστοῦ μέ τὸ ἄκτιστο. Οἱ μονοφυσίτες ἢ ἀντιχαλκηδόνιοι δέχονταν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει στήν πραγματικότητα δύο φύσεις. Ὡς τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἔχει μόνο τὴν θεία φύση, ἢ ὁποία ἔχει ἀπορροφήσει τὴν ἀνθρώπινη.

Ἐπομένως ἐδῶ διαπιστώνεται ἡ ἀπόσυρση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Θεοῦ· τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἢ ὀρθόδοξη πίστη ὅτι προορισμός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἔνωσή του μέ τὸν Θεό καὶ ἡ μετοχὴ του στήν θεία ζωὴ, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τῆς πραγματικῆς προσλήψεως καὶ θεώσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἡ στάση μας ἀπέναντι στοὺς αἰρετικούς

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στό παρὸν ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, διδάσκει τὸν μαθητὴ του Τίτο, ὅπως καὶ κάθε ἐκκλησιαστικὸ ποιμένα, ὅτι ὀφείλει νά νουθετήσῃ τὸν αἰρετικὸ ἄνθρωπο μία καὶ δύο φορές. Ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς προτροπῆς ἀλλὰ περὶ μῆς εὐρύτερης διδακτικῆς προσπάθειας πού θά ἀποβλέπει στό νά συνειδητοποιήσῃ ὁ αἰρετικὸς τὴν πλάνη του, νά μετανοήσῃ καὶ νά ἀποδεχθεῖ τὴν ὀρθή πίστη. Δυστυχῶς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, αὐτά τά λόγια εἶναι ἀξιόπιστα καί θέλω νά τά τονίζεις κατηγορηματικά, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψει στόν Θεό νά φροντίζουν νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα. Αὐτά εἶναι τά καλά καί ὠφέλιμα στούς ἀνθρώπους. Νά ἀποφεύγεις τίς ἀνόητες συζητήσεις καί τά σχετικά μέ γενεαλογικούς καταλόγους καί τίς φιλονοικίες καί τίς διαμάχες γύρω ἀπό θέματα τοῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου, γιατί εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιες. Ἄνθρωπο αἰρετικό νά τόν ἐγκαταλείπεις μετά ἀπό μία ἢ δεύτερη νουθεσία, γιατί νά ξέρεις ὅτι αὐτός ἔχει διαστραφεῖ καί ἀμαρτάνει καί καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του. Ὅταν σοῦ στείλω τόν Ἀρτεμᾶ ἢ τόν Τυχικό, σπεῦσε νά ἔλθεις κοντά μου στή Νικόπολη. Γιατί ἐκεῖ ἀποφάσισα νά ξεχειμωνιάσω. Τόν Ζηνᾶ τόν νομικό καί τόν Ἀπολλῶ νά τούς στείλεις καλά προετοιμασμένους (καί χειροτονημένους), γιά νά μὴν τούς λείπει τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα, γιά τίς ἀπαραίτητες ἀνάγκες τους, γιά νά μὴν εἶναι χωρίς πνευματικούς καρπούς. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν χάρι στήν πίστη μας. Ἡ χάρι νά εἶναι μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

αἰρετικοί ὑπάρχουν σέ κάθε ἐποχή καί ἰδιαίτερος στούς καιρούς μας. Καί τοῦτο, διότι ἡ πολιτιστική καί πνευματική ἀφασία τοῦ κόσμου ὀδηγεῖ τόν ὑποταγμένο στήν ἀγνοια, τήν ἐγωκεντρικότητα καί τήν παράλογη αὐτοπεποίθηση ἀνθρώπο στήν, ὄχι σπάνια, ὑποδούλωση σέ καταστρεπτικές παραθρησκείες καί σέ διάφορες δαιμονικές δυνάμεις. Ὅμως, ὁ πιστός ἀνθρώπος τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά παραμένει ἀγρυπνος μπροστά στήν ὀργανωμένη προπαγάνδα προσηλυτισμοῦ ἐκ μέρους τῶν αἰρετικῶν, νά μελετᾶ ὀρθόδοξα βιβλία καί νά συμβουλευέται τόν Ἐπίσκοπο καί τούς πνευματικούς πατέρες τῆς ἐνορίας του.

Ἐπίσης, ὀφείλει νά ἔχει πάντοτε κατά νουν ὅτι ὁ ἀληθινός χριστιανός ἀγαπᾶ τούς πάντες, χωρίς ὄρους καί ὄρια, ἀκόμη καί τόν μεγαλύτερο ἀμαρτωλό καί αἰρετικό. Οἱ πιστοί μισοῦμε, ἀποστρεφόμαστε, ἀπορρίπτουμε τήν ἀμαρτία καί τήν αἵρεση, τήν ὁποία δέν πρέπει νά ταυτίζουμε μέ τό πρόσωπο τοῦ αἰρετικοῦ. Ἡ αἵρεση εἶναι ἐπινόημα τοῦ διαβόλου· ὁ αἰρετικός δέν παύει νά εἶναι δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ἄς μὴν παύσουμε προσευχόμενοι· «τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τῇ ἀγία σου καθολικῇ καί ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ» (Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

16 Ιουλίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451).

Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Ἰουλίου, Ζ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7– Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ**

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μὲ τὴ μακρὰ ἐπιστημονικὴ ἐνασχόλησή του μὲ τὴν ἑρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Στὴν πολὺπλοκῆ, πολυσχιδῆ καὶ κοπιώδη παρούσα ἐργασία ὁ συγγραφέας διαφωτίζει τίς πτυχές καὶ ἰδιομορφίες τοῦ ἱεροῦ κειμένου, προσεγγίζοντας τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ γενικῶς τὰ γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενὴς εἰσαγωγή στὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καὶ ἔπεται τὸ κείμενον μὲ τὸν ἑρμηνευτικὸ ὑπομνηματισμὸ του ἀνά στίχον, σὲ 66 κεφάλαια. Ὁλοκληρώνεται μὲ τὴ βιβλιογραφία.

ΠΡΩΤΟΠΡ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟΥ

Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱ. Μ. Κερκύρας

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΟΓΙΟΝ ΣΟΥ

Κηρύγματα στὰ Εὐαγγελικὰ καὶ Ἀποστολικὰ Ἀγιογραφικὰ Ἀναγνώσματα

(Β΄ ἔκδ., σῆμα 14x24, σελ. 424)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλον τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr